

Szent István Király Plébánia, Pomáz
Közösségi életünk Krisztus örömeiben.
Hírek, közlemények, lelki írások.

Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
irodaidő: H és CS 8-12, K és P 13-17 óráig.
mail: pomaziplebania.iroda@gmail.com
www.pomaziplebania.hu
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Mária, Krisztus Egyházának anyja

Kedves Testvérek! Én sem tudom mással kezdeni, mint a nagy lelki „sikerekkel” járó Fülöp kurzussal. Be kell vallanom, a Szentségimádások és imaalkalmak, jó néhány közösségi élményhez hasonlóan, itt is végre azt éreztem, hogy összeért a közösség szíve. Ez a közösség is egy olyan elkötelezettséget szülhet a résztvevők lelkében, amely először is meghívja a többi testvérünket egy nagy közös közösségbe. Természetesen nem lenne jó, ha elszakadnának a meglévő közösségeinktől. Ez sosem lehet cél! Azonban meg kell értenünk, a nagy plébániai közösség nem jöhet létre „magától”. Kell egy közös hang melyet mindenki ért és beszél. Ezért fontos, hogy megértsük – és ez minden valamirevaló lelkipásztori terv egyik legfontosabb célja – hogy nem akárhogy, hanem lelkigyakorlatról lelkigyakorlatra növekvő közösséggel jussunk el közösen erre az összhangra. Majd ennek a közösségnek együtt, közösen kell az egyház alapítványát újra, immáron közösségben átélnie és egymáson keresztül mélyen megértenie. Csak így és csak is így lehet átélni azt az amúgy teológiai igazságot, hogy az egyház Jézus Krisztus titokzatos teste, és ezen élményen keresztül, mit is jelent, hogy Mária az egyház anyja. Mit is akar ezzel mondani nekem az Atya, a Fiú és a Lélek? Érdemes megpróbálni ebből megsejteni valamit a közösségben végzett májusi litániák révén.

feria

Ki számomra a Szentlélek?

Jézus beszédei, tanításai egyértelműen felnőttekhez szólnak. Feltételezi, hogy felnőttekké lettünk. Mit is jelent az, hogy felnőttek? Önmagamért és környezetem iránti felelősségre, vagyis tudatosságra számít Jézus arra építi beszédkultúráját, tiszteletben tartva a személyiséget, ami a felnőttet kell, hogy jellemezze. Tulajdonképpen ez kéne, hogy jellemezze a demok-

ratikus felnőtt társadalmat. Aki sorsáért – a világa sorsáért - felelősséget visel magán. Hordozza azt a terhet, mely felelőssége, de úgy is mondhatjuk, hogy az egyénnek keresztje. A másik ember biztonsága az kellene, hogy legyen, hogy én tudatossággal, felelősséggel vagyok iránta is. Tulajdonképpen ez talán az embere ember iránti szeretetének a jelentése.

De az ember mindig is az egyszerűbb, a számára könnyebb és kényelmesebb irányába halad ösztönösen. Ha végiggondoljuk, akkor így van ez minden, értelemmel nem bíró teremtett élőlényel is. Könnyebb

azzal azonosulni, ami kellemes, ami könnyebb. Minden növény a nap, a fény felé törekszik. Ha karót szúrok le mellé, akkor, ahogy növekszik, rá támaszkodik, rá tekeredik.

Amit tanítanak nekünk, azt nehezen tudjuk életünkbe vonni, amíg meg nem érezzük, értjük, hogy az miért jó nekünk; mennyivel lesz egyszerűbb az által a mi életünk. Neveltetésünk is ilyen: valamibe bele vagyunk kényszerítve, amikor növekszünk. De, amikor már felnőtünk, és kinőjük neveltetésünket, akkor a „mellénk szúrt karót” kezdjük elhúzni, talán el is törük, mert annyira elhúzzuk. Láttam már ilyen fákat, melyeknek a karója kitört a földből, mert a fa erősebb volt már, mint a karó. Személyiségünk önállóvá válik, és eldől, hogy a neveltetéssel mit kezdünk. Észre kell vennünk azt, hogy mi lesz abból a mienk, és mi az, amit úgy kell felhasználni, hogy abból a mienk lehessen. A felnőtt ember már maga kell, hogy alakítsa személyiségét. Felelőssé válok mindenért, amit teszek. Nem tehetem meg többé, hogy visszafelé mutogatok, a szüleimre. Többé nincs közöttem és Isten között senki sem. Én állok közvetlenül szemben Istennel. Nekem kell számot adnom, számot vetnem, és elszámolnom.

Ki vagyok én? Jézus ebben szeretne segítségünkre lenni. Erre van kezében a szó, a tett, az Igazság és a Szeretet „hatalma”. Hatalmat mondok, de úgy gondolom itt e szót, ami erő, biztosíték, garancia arra, hogy helyes utat járhassak. Vagyis, kipróbálhatom magam. Megkísérelhetem a tapasztalataimmal, a neveltetésemmel összeegyeztetni, azt, amit Jézus mond, és, ha tudatossággal építem fel Istenkapcsolatomat, akkor ezekből az élményekből kell megformálnom a személyiségemet, tudatos felnőtt valóságomat, ami vagy a javamra válik, és azok javára, akiket rám bíz Isten, vagy hagyom magam félrevezetni, mert nem ismerem fel az egyik vagy másik szempont súlyát, és értékét, a magam számára.

A legnagyobb tévedésem az, ha a Jézus által képviselt értéket egészen kiiktatom az életemből. Az én tapasztalatom az, hogy törekednem kell rá, hogy minél általánosabban elfogadottá váljon a magam számára az Isten Törvénye, Igazsága, Szeretete. De arra is rá kellett, hogy ébredjek, hogy

ezt magamtól, a magam számára képtelen vagyok elhinni. Valaki kell, aki ebben bölcsességével engem predestinál, készítet, segít, rávezet.

Ez a kérdés minden ember életében, hogy ki az, aki engem befolyásolhat, motiválhat? Ki az, akit tisztetek, becsülök, és akinek mintáját magamra nézve elfogadom? Vagyok-e annyira, élek-e annyira – azaz, hogy tisztetem és szeretem e magam annyira, hogy ismerjem is magam - tudatosan, hogy mások rám tudatosan hassanak, vagy mások véleményét, életről valló megnyilvánulásukat tudatosan elutasítsam?

Istenem, amikor én azt mondom, hogy felajánlom magam Neked, Rád bízom életemet, akkor ezzel azt akarom, próbálom kifejezni, hogy Benned van teljes bizalmam arra, hogy tudod, mi jó nekem, és mire vagyok én képes a Te elrendelésed, akaratom, szándékod szerint. Nem igyekszem magam behatárolni, ahogy másokat sem, hogy ki mire alkalmas, vagy legalábbis, ezt a fajta ítélkezést is, kerülni igyekszem. Meghatározó abban szeretnék lenni, hogy a bennem lakó Lélek szelíd, de remélem, hogy egyre határozottabb tanácsaira figyelek, amikor arra ad számomra iránymutatást, hogy mit érdemes, mit ajánlatos tennem. Nem akarok észérveim szerint cselekedni, mielőtt a Lélek sugallatát nem hallgatom meg. Szentlélek Úristen, tölts be egészen, hogy szolgálatodra alkalmas lehessek!
Ámen

NJ

Visszatekintő

Cserkész gyermekprogram

Április 6-án nagy létszámú gyereksereg gyülekezik a templom mellett. Mi az apropó? Egy délutánt játszva eltölteni, a plébániai gyerekeket összehozni cserkész módra. Az előzetes esős idő miatt sajnos kedvenc játékunkat, a métát most nem mutathattuk meg, de majd legközelebb! A gyülekező után a közel 50 fiú és lány levonult a plébánia pincéjébe. Rövid ismerkedéssel kezdtünk és rögtön bele is vetettük magunkat a mókázásba. Nagy körben indítottunk név memóriás játékkal, majd japánfoci következett, amit sorsversenyek követtek. Aki ott volt már tudja, hogy mi az, hogy „Ez az én helyem”, „tízes kenu”, hogy hogyan kell átkelni villámgyorsan egy mocsáron papírlapok segítségével, lavorból almát halászni, traktorként bekötött szemmel kijutni a "gyümölcsösből" vagy hányan ülhetünk egyszerre egymás ölében. Közben persze finom limonádét szürcsölve meg is pihentünk.

A gyerekek jól érezték magukat és egy élvezetes programon vehettek részt.

A Fülöp kurzus lelkületéről

- Bartha Angéla szociális testvért kérdeztem, a nálunk megrendezésre került Fülöp kurzus kurzusigazgatóját: - Milyennek láttad a közösségün-
ket, és milyen változást tapasztaltál bennünk, rajtunk a hétvége során?

- Alapvetően azt láttam, hogy a ti közösségetek na-
gyon nyitott, mélyen hívő. Volt érdeklődés, kíváncsi-
ság, és befogadás. Tehát, nem azt láttam, hogy mi
aztán már itt vagyunk mélyen hívők, és nekünk nem
lehet már újat mondani. Hanem volt nyitottság, volt
fogadóképesség, és ez nagyon nagy érték. Merem ezt
mondani, mert egy mélyen hívő társaságban a katoli-
kusok egy része bezárul. Már annyi képzést kaptak,

annyi lelkigyakorlaton vettek részt, és már annyi mindenben szolgáltak. Itt
azt tapasztaltam, hogy volt nyitottság, és volt egy vágy, hogy a közösség
egymással épüljön. Azt láttam, hogy miközben telt az idő, a közösen fel-
dolgozott élmények közelebb vitték az embereket egymáshoz. Mert a lel-
kigyakorlatban nincsenek csoportok, és ez nagyon sokat segít ehhez. Azt
tapasztaltam, hogy nagyon sokan kerültek közelebb Istenhez - úgy, mint
ahogy a csiga középpontjához egyre közelebb kerülünk, úgy egymáshoz
is közelebb kerültünk. Ez szinte óhatatlanul történt, ahogy fel merték vál-
lalni a tagok egymás előtt azokat a lelki mélységeket, amiket hordoznak,
így tehát az volt a szép, hogy hagyták, hogy történjenek velük az esemé-
nyek. A Fülöp kurzusban nem az a lényeg csupán, hogy én szolgálok, én
jó leszek, én fogom szeretni az Istent, hanem hagyom, hogy szeressen az
Isten. Hagyom, hogy a Krisztus megváltása még erőteljesebben bele nyi-
lalljon a szívembe. Hagyom, hogy a Szentlélek oda vigyen, ahová akar,
és úgy mélyítsen el, ahogy Ő akar. Tehát, a Fülöp kurzusban hagyni kell,
és úgy láttam, hogy a csapatnak egy jó része hagyta, egyre erőteljeseb-
ben hagyta, hogy sodorja őt a Szentlélek. Ez is mélyítette el a tagokat
Istennel személyes kapcsolatában és egymással kapcsolatban. A végén
nagyon erősen érződött, hogy összekovácsolódott a csapat, de nem az
emberi erőfeszítés által, nem is emberi próbálkozás által, mert olyan pro-
gramok voltak. Hanem egyszerűen Isten az, a Szentlélek az, aki összeköt
bennünket, és ez a legszebb. Amikor nem a közös programok, a közös
élmények csupán, hanem maga az Isten köt össze bennünket, akármilyen-
nek is vagyunk. Akármilyen korosztályhoz tartozunk, mert a legnagyobb
élmény: Istennel együtt lenni, és Ő az, aki összeköt bennünket, mint
ahogy átéltük, hogy a Szentlélek az, aki összeköt, nem külső szokás, nem

egy külső elvárás, nem a program maga, nem a misére való eljárás szokása, nem a külső körülmények, hanem – merem azt mondani, hogy – az isteni szeretet. Az isteni szeretetből való táplálkozás által a mi szeretetünk is növekedett. Isten felé és egymás felé.

- *Örömünk legyen, hogy így láthatad, és kérjük Istent, hogy segítsen bennünket ebben megerősödni és tovább lépni.*

- *Úgy legyen.*

A kurzus utó-találkozót tart június 5-én este, a kápolnában, melyre mindenkit várunk, aki a kurzuson részt vett!

Lelki édesanyja lettem egy gyermeknek ...

Április 8-án, kb. harmincan tettünk fogadalmat a templomban, mise keretében arra, hogy lélekben örökbefogadunk egy már megfogant, de veszélyben lévő magzatot. Vállaltuk, hogy 9 hónapon át minden nap imádkozunk érte és szüleiért, hogy élete beteljesítse azt a küldetést, amit az Atya szánt neki. Nem tudom kit, milyen indíttatás vezérelt, csak a magam útjáról tudok beszámolni.

Amikor pár évvel ezelőtt hallottam erről az imaláncról nem mertem vállalni, mert a 9 hónapig tartó napi elköteleződés túl keménynek tűnt nekem. Mi van, ha elfelejtem a napi imádságot? Rajtam fog múlni egy kisbaba sorsa? Ez a lelki szülőség, olyan megfoghatatlan. Itt vannak a gyerekeim, enni kérnek, mosni kell rájuk, tanulni, beszélgetni velük....mit kezdjek én egy lelki gyermekkel, aki nem kér mást csak, hogy imádkozzak érte és szüleiért, hogy megszülethessen.

Aztán idén eljutott hozzám annak a lelkigyakorlatnak a híre, ami azoknak az asszonyoknak a gyógyulásáért van, akik- akár önként, akár, egy sajnálatos esemény folytán- elvesztették magzatukat. És ekkor ez a két dolog valahogy összeért bennem. Együtt éreztem azokkal, akik túl fiatalok ahhoz, hogy felvállaljanak egy gyermeket. Azokkal, akiknek egyedül kellene szembenézniük az anyasággal és a munkanélküliséggel. Akinek túl nagy teher egy beteg gyermek felvállalása, és azokkal is, akik várva várt gyermeküket veszítik el egy vetélés folytán. Ahány gyermek, annyi sors ... nem ítékezhetünk. Nem tehetünk mást, mint imában hordozzuk őket.

Koromnál fogva nem valószínű, hogy a szó szoros értelmében gyermeknek életet adhatok még, de remélem, lelki gyermekeim még sokan lesznek!

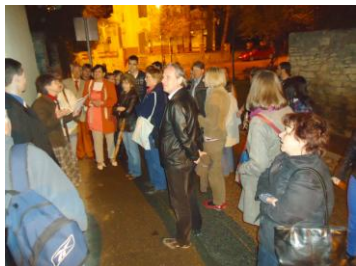
Szerecz Ági

Nincs élet e világon sem, Istenen kívül

Bizony, kell időnként újra megmosni az arcomat. Felfrissíteni magam, hogy bele ne szürküljek önmagamba. Hogy újra rácsodálkozhassak arra

az igazságra, hogy Isten szeretete éltet, és szeretetében élhetek, aminek nem feltétele az, hogy éppen milyen mobil telefonom van, vagy, hogy mennyire vagyok képes követni a divatot, esetleg, hogy éppen hány nyelven beszélek. Semmi köze e világi egzisztenciális állapotomhoz annak, hogy Isten szeret ... és nincsen vagy, csak a van fogalom az, ami ebben az esetben érvényes. Isten szeret a jelenben, a mindenkori jelen időmben, úgy, és olyannak szeret, aki éppen vagyok. A lelki állapotom, a fizikális állapotom, egészségi állapotom, vagy szellemi állapotom sem meghatározója az Ő szeretetének. Bizony, időnként magamnak is hihetetlen, hogy Isten számára szerethető lehetek, és vagyok.

Ha ezt sikerül valahogy magamban elrendezni, akkor válhat érthetővé a címben leközögetett tény. Mert tudomásul kellennem: ha rám igaz, akkor mindenre, ami az étellel jellemezhető, és az étellel összefüggésbe hozható, igaz. Attól sem kell idegenkedni ettől kezdve, hogy szeretet nélkül nincs élet, legfeljebb az, aki ezzel nem mer foglalkozni, az talán nem érti, hogy valójában mi a szeretet.

Legkevésbé érzélem, sőt, érzélgősség; nem ezek a jellemzői.

De ahhoz, hogy ráismerjek a szeretetre, ahhoz Isten gondolatmenetébe, létszemléletébe kell beleélni magam. Ha törekszem rá, akkor előbb utóbb rá fogok döbenni arra, hogy mi az én bűnöm, mi volt eddig a bűnöm, és arra is, hogy attól minél előbb szeretnék szabadulni, eltávolodni, mert nekem szükségem van rá, hogy szeretetében gyönyörködjek, és kényszeredetten fogok rá törekedni, hogy valamilyen módon válaszoljak rá. Ez a hit útja már, a megváltottságom felismerése, felfedezése. A felnőtt hit meggyőző bizonyítéka pedig az, ha személyes kapcsolatokat kiépítem Istennel, dialogizálni kezdek vele, amit közbeszédben megtérésnek nevezünk. A hívő keresztény élet tulajdonképpen az, hogy megengedem Istennek, hogy rendelkezzen az én életemmel. Valamit megtanulni, megérteni Jézus emberségéből, ami számomra, nekem is megvalósítható abból, Isten dicsőségére. Közel van Pünkösöd. De az én Pünkösödöm még közelebb, ha és amennyiben újra élem keresztségemet, és bérmálásom kegyelmi állapotát, megújítom szentségi lételemet a Szentlélekben.

Most, hogy részt vettem a Fülöp kurzuson, bizonyosságot szereztem arról, amit eddig csak a Lélek sugallt, hogy bizony néhány évente igénybe kellennem külső fizikai segítséget, hogy képes legyek a megújulásra. Nem szabad hagyni, hogy beleöregedjünk lelkesedésünkbe, vagyis: Lélekké válásunkba.

Mikorra a testi erőnkől kiüresedünk, a Lélekben kell elnyernünk teljes erőnlétünket, hogy eljuthassunk, elérhessünk Isten országába, örökkévalóságunkba. Teljesen mindegy, hogy az mikor lesz, nem tudhatjuk, azonban készülhetünk rá, hogy mikor Isten annak idejét látja, akkor boldogan állhassunk elé.

Bizony, az Új Evangelizáció nem szlogen, hanem örök érvényű keresztyeni feladatunk, megújulni, megfrissíteni magunkat. Megkeresni minden életszakaszunkban a lehetőséget, megújulni lelkesedésünkben, megtalálni hozzá az új módszereket, és az új kifejezőmódokat. Az Evangélium mindig ugyanaz, de abból mindig újra és újra lángnyelvek csapnak fel, ha nyitott, és szabad vagyok Istenre! Jézus Krisztus, a Szentlélek által mindig fiatal, és új közösséget akar, mintha éppen most vétetne fel a mennybe, és most kezdődne el a szentek közösségének, az egyháznak építése, megalakulása.

NJ

Előretékinő

Jöttök a családos táborba?

- Szia! Ti jöttök a családos táborba?
- Milyen családos táborba?
- Hát a Pomázi Egyházközségi Táborba!
- Hm, nem is tudom! Nincs valami sok szabadságom. Mikor lesz?
- Nem is kell szabi! Július utolsó hétvégéjén lesz, péntektől-vasárnapig!

- Jó, de nem is ismerek senkit!
- Engem ismersz! És épp itt az ideje, hogy a többieket is megismerd!
- De mit csináljak a gyerekekkel? A nagyokat már nem igazán érdekli az ilyen közös családi táborozás.
- Ne aggódj! Lesz program nekik is! Biztos nem fognak unatkozni!
- És a kicsik? Ők meg még olyan kicsik! Állandóan csak rajtam fognak lógni! Mi lesz abban az élvezet....?!
- Lesz külön a kicsiknek is foglalkozás, sőt míg a felnőttek előadásra mehetnek, vigyáznak majd a kicsikre.
- Hú, ez jól hangzik! De nem igazán bírják a hosszú autótut!
- Nem lesz messze! Kemencén lesz! Gyönyörű helyen! Másfél óra alatt oda lehet érni autóval!
- És milyen a szállás?
- Nagyon klassz! Irtó helyes kis faházak vannak, de lehet sátorozni is!
- Hm! Jó, hogy összefutottunk! Rábeszélem a családot, hogy menjünk el mi is. Azt hiszem, jót tenne mindannyiunknak!
- Nagyon örülnék Nektek!
- És hol lehet jelentkezni?
- Az interneten a közvetlen linken, vagy a plébánia honlapján, vagy személyesen a szervezőknél, vagy a templomokban kitett jelentkezési lapon.
- Szuper! Köszönöm, hogy szóltál!
- Akkor találkozunk július 26.-án?
-

aqi.szerecz@t-online.hu; gtarjan@gmail.com

Plébániánk Hit és Fény csoportja

„A Hit és Fény közösség Isten azon ajándékait közvetíti és mutatja fel, melyeket az értelmileg sérült embereknek adott: ők képesek szeretni és befogadni, egyszerűek és elvetik a konvenciókat. Meglehet, hogy ebben a hasznosságra és hatalomra épülő társadalomban a fogyatékos ember nem hatékony termelő, mégis próféta ő a szív és a gyengédség terén, illetve mindabban, ami az emberben valóban lényeges. Így tehát a szegény minket evangelizál.” (részlet a Hit és

Fény Charta-jából)

- Honnan ered ez a mozgalom?

Igazából egy rosszul sikerült lourdes-i zarándoklat a Hit és Fény elindítója. Egy sérült gyermeket nevelő család kálváriájának tapasztalata (kinézték,

gúnyolták, több helyről elküldték őket...) volt az utolsó lökés ahhoz, hogy következő évben (1971.) értelmi sérült emberek és családjaik nagyobb csoportjával zarándokoljanak el a franciaországi kegyhelyre. Olyan jól sikerült ez az út, hogy elhatározták: nem vetnek véget találkozásaiknak.

Így történt, hogy a kanadai Jean Vanier és a francia Marie–Hélène Mathieu vezetésével kiléptek a teljes kitiszított és elzártság világából ezek a családok. Mára világszerte mintegy 80 országban 38 különböző nyelven több mint 1500 közösséget számlál a Hit és Fény mozgalom.

- Mi a célja a csoportnak, vagy, ha úgy helyesebb mi a feladatokat?

A mi kis közösségünk (Verebek) egyike a világ "hitésfényes" közösségeinek, s mint ilyen, alapvető célunk megegyezik a mozgalom kitzéseivel: segíteni "az értelmükben sérült embereknek, hogy megtalálják igazi helyüket az egyház szívében. Hisszük, hogy Jézus egészen különleges módon szereti őket és nekik is joguk van arra, hogy ugyanebben a szeretetben részesüljenek az egyházban is. Ahhoz, hogy hitét megélhesse, minden embernek, így a legsérültebbnek is szüksége van arra, hogy más testvérekkel találkozzék, hogy olyan bensőséges légkört teremtsenek együtt, ahol mindenki növekedhet a hitben és a szeretetben" (részlet a Hit és Fény Charta-jából).

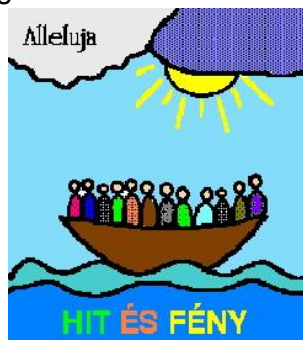
- A csoport önálló tevékenységű, vagy beletagozódik valami országos szervezetbe?

Meghatározott területen belül (tartományok) az egyes kis közösségek szorosan kapcsolódnak egymáshoz: évente több közös programot szervezünk (lelkigyakorlat, képzés, zarándoklat, buli, Veni Sancte, illetve Gyertyaszentelő ünnepe), valamint havonta tartunk közös imaórát, amivel a nemzetközi közösség gyakorlatához kapcsolódnak, s amiben a távolabb lévő közösségek saját településükön vesznek részt. Ennek anyagát felváltva állítják össze tartományunk csoportjai (magyarországi, vajdasági, erdélyi és román közösségek), s mindenhol ugyanazt a menetet követjük.

- A csoportnak mekkora a létszáma, és milyen programokat terveztek az idei évre?

Összesen körülbelül 30 főt számlálunk. Tagjaink főként Pomázon élő sérült fiatalok-felnőttek és családjaik, valamint a csobánkai intézet lakói közül néhányan. A segítők többsége most már budapesti, így egyre nagyobb kihívást jelent programjaink megszervezése, a plébánia életébe való aktív bekapcsolódás.

Átlagosan háromhetente találkozunk a hittanteremben (közösségi házban) vagy kirándulunk valamerre. A hittanteremben tartott foglalkozások-

nak van egy, a nemzetközi közösség által összeállított központi tematikája, amihez nem kell ragaszkodnunk, de segítséget nyújt a program megszervezéséhez. Ezek általában egy-egy bibliai részlet, vagy az aktuális egyházi év eseményei köré szerveződnek. Minden iskolai év végén hagyományosan kerti partyt tartunk. Programjaink közül a téli és a nyári Mikulással való találkozás az egyik legnépszerűbb.

Minden év legmeghatározóbb, leggazdagabb közösségi programja az egyhetes nyári táborunk, amit az utóbbi évek hagyományát követve ismét Kolontárra szervezünk.

- A csoport munkáját ki finanszírozza?

A Verebek közösség többnyire önfinanszírozású. Táborainkat azonban – minimális igényeink ellenére is – csak külső segítséggel tudjuk megvalósítani. Nagyon hálásak vagyunk ezért a Plébánia és a Családsegítő támogatásáért.

Minden évben „necces” így is a költségvetésünk, de azt gondolom, ez küldetésünkhöz tartozik: bízunk kell a Gondviselésben, és megtanulni adni hagyni, és elfogadni. Rászorultságunk eddigi tapasztalataim szerint mindig a legjobbat hozza ki környezetünkből. Kolontárra például úgy készültünk a katasztrófa utáni nyáron, hogy kicsit összébb húzzuk a nadrágszíjat, s minden zöldséget-gyümölcsöt helyben vásárolunk meg, ezzel is támogatva a helyben élőket, s meghálálva, hogy már több éve befogadnak egy-egy hétre bennünket. Ehhez képest végül szinte az egész falu összefogott, s nem csak a szükséges ételekkel láttak el, de egymásnak adták a kilincset a különböző finomságokkal érkező nénik, bácsik, gyerekek. Megszervezték, hogy minden napra kerüljön valami sütemény, kalács is az asztalunkra.

- A munkában kik segítenek?

A szervezési feladatokat többnyire a segítők egy része és egy szülő végzi. A lebonyolításban kicsit többen vesznek részt. A lelkiség megtartásában a sérült tagok jelentik az elsődleges segítséget.

Ezen kívül bizonyos időközönként összejárók más közösségfelelősökkel. Ilyenkor megbeszéljük a közös programokat, irányt, és értékeljük az elmúlt időszakot.

- Plébánia közösségünkben sajnos nem sokat tudunk Rólatok!

Ezt nagyon sajnálom én is. Amennyire tudunk, igyekszünk jelen lenni az egyházközség életében, hiszen általa kapcsolódunk az Egyházhoz. A határt segítőink többirányú elköteleződése és lakhelyének távolsága szabja.

Remélem, ez az interjú kicsit kimozdít bennünket az „ismeretlenség homályából”, s megbátorítja a közösségünk küldetésével azonosulni tudó pomázi fiatalokat, hogy találkozzanak velünk. Alkalmaink nyitottak, boldo-

gan fogadjuk a kíváncsi szemeket, segítő kezeket, velünk érző szíveket – akár csak egy röpke látogatásra is!

Április 28-án vasárnap találkozhat velünk legközelebb, aki szeretne: részt veszünk a fél 10-es misén, utána pedig a hittanteremben szervezünk programot (jó idő esetén sétálunk is egy jót), kb. du. 1 óráig.

Közösségünk nevében is köszönöm az érdeklődést, nagyon jól esik, hálásak vagyunk érte! (Borbás Eszter - A Hit és Fény Verebek közösségének felelőse)

Lapzárta után

Május 1-re hívtott mindenkit kirándulni a Házás Esték csoport. Cél a Lajos forrás volt. Szép számmal jöttünk össze a templom előtt. Egy közös énekelés és Feri atya áldásával indultunk. Egy kedves imával is megajándékozott indulásra Feri atya, amit itt adunk közre.

Néhány kép a kirándulásról:

Hátha másnak is eszébe jut a megkezdődött kirándulási szezonban a lelkét is felfrissíteni egy kiadós kirándulás alkalmával: **Szent Patrik: Úti**

imádság - Uram, Jézus, járj előttem, ha lankadok, állj mögöttem, Pajzsonként lebegj fölöttem, jobbról, balról segíts engem. Mindig téged keresselek, mindig találkozom veled, minden léptemben szüntelen te, csak te jöjj szembe velem. Te légy szavam a nyelvemen, más szavával te szólj nekem. Minden egyes pillantásom mindenki benn téged lásson. Te légy utam az utamban, utam végén a jutalmam... Amen.

Adód 1%-val gondold ránk!
Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011
Szent Miklós Alapítvány adószáma: 18685310-1-1?

Hírek, hirdetések

- Május 2. – 18.30-20.00 között első csütörtöki Szentségimádás
- Május 5. – Anyák napja
- Május 10. – 19 órától Szív-közelben – Kulin Imrével
- Május 11. – 19 órától Batyus bál
- Május 19-20. - Pünkösöd
- Májusban minden nap Lorettói litánia – hétköznap 17.30-tól, hétfévégén 18.30-tól.

Miserend

Pomáz: Templom:	Hétfő, Csütörtök Kedd, Péntek Vasárnap	reggel este reggel délelőtt este	7 órakor 18 órakor 8 órakor 9:30 órakor 19 órakor
	Szombat és Vasárnap		
Szent Miklós Kápolnában	vasárnap	délelőtt	11 órakor
Csobánka:	Szombat Vasárnap	este délelőtt	16.30 órakor 11 órakor

„ÉLESZTŐ”

a Szent István Király Plébánia értesítője
Megjelenik minden hónap elején.
Ingyenes kiadvány

Pomáz, 2013 Templom tér 8.
Tel./Fax: 06-26-325006
mail: pomaziplebania@gmail.com
Web: <http://www.pomaziplebania.hu>
Bankszámla szám: 11742087-20000569

Kiadásért felelős:
Erdődi Ferenc
Plébániai kormányzó

**Plébániánk hírlevelét keresse minden hónap elején a templomi újságoknál!
Hírlevelünk virtuálisan hozzáférhető honlapunkon: pomaziplebania.hu**